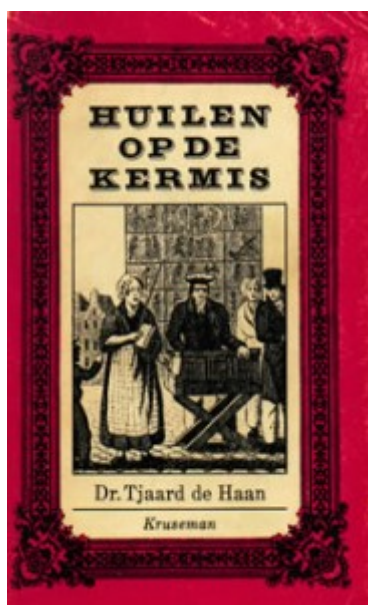

Klacht van een jongeling aan het graf zijner bruid

In het boek "Huilen op de kermis" vonden we de tekst van dit lied, dat wij kenden van de plaat "[Alcazar](#)" van [Het Belgisch Combo](#). Het werd daar a capella gezongen op een door Erik De Volder en C° zelf bedachte melodie.

Volgens het boek moet het gezongen worden op de melodie van "Bij het ouderengraf", een populair marktzangerslied uit het begin van de 20e eeuw.

Op de talrijke liedbladen waarop het werd verspreid stond dan weer "Op een aangename wijze" als melodie vermeld, wat ons geen iota wijzer maakt.

Gelukkig vonden we ooit op www.geheugenvannederland.nl de partituur - die ondertussen niet meer op die website staat- van dat "Ouderengraf" en daaronder de vermelding; "reconstructie n.a.v. w. Steinitz, 'Deutsche Volkslieder demokratischen Charakters aus sechs Jahrhunderten 11' (Berlin 1962) p 414"

Het is dus van oorsprong een duitse melodie "[Am Eltrenchrab](#)", vermoedelijk uit de 19e eeuw: op een liedblad van Rombouts uit 1920 wordt "Het Ouderengraf" onder de hoofding "Ouderwetse liederen" geplaatst.

In "De klacht van de jongeling" is het droefheid alom. Het speelt zich ook af bij een begraafplaats en past dus perfect bij de melodie.

Liedblad van onbekende oorsprong

Na fatsoenering komen we tot het volgende hartverscheurend verhaal, waarop we de originele melodie plaatsten mét een romantisch arrangement.

Ziet gij daarginds dat hoge groene woud?
Wat tuur ik vaak daar henen!
Daar is haar graf, het is zo kil en koud,
Daar zit ik vaak te wenen.

Klacht van een jongeling aan het graf zijner bruid

Ik minde haar zo innig teer,
maar ach, helaas, zij is niet meer. REFREIN:
De liefde die zij eenmaal mij gaf,
Die nam zij mee tot in het duister graf.
Ik minde haar zo innig en zo teer,
Maar ach, helaas, helaas, zij is niet meer.

Vaak zit ik neder op haar eenzaam graf,
en zit dan droef te wenen.
Zij was het toch die ik mijn liefde gaf;
Maar ach, nu is zij henen.
Ik smeed dan vaak den Hemelheer:
Geef mij mijn liefste dan toch weer!

En zal dan ook voor mij die tijd daar zijn.
Dat zich de hemel opent,
Dan zie ik haar zo edel en zo rein,
Zij die mij nooit verloochent.
Aanschouw 'k haar dan zoals weleer,
Dan keert tot mij de zielrust weer.

[Partituur * Klacht van een jongeling *](#)

1. instrumentaal